

[Startpagina](#) > ... > [Wetgeving En Jurisprudentie](#) > [Nationale Wetgeving](#) > [Greece](#)

Nationale wetgeving

Inhoud aangereikt door
Griekenland

Griekenland

Op deze pagina vindt u informatie over het rechtsstelsel in Griekenland.

Rechtsbronnen

- Wetgeving
- Gewoonterecht
- Algemeen erkende regels van het internationale recht
- EU-recht
- Internationale verdragen
- Rechtspraak

Soorten rechtsinstrumenten — beschrijving

De grondwet (*Sýntagma*) (fundamentele wet waarop alle wetgeving is gebaseerd).

Formeel recht (*typikós nómos*) (wetten aangenomen door het parlement en de president van de Republiek).

Wetgevingsinstrumenten (*práxeis nomothetikou periechoménu*) (wetten die door de president van de Republiek op voorstel van de Raad van ministers worden vastgesteld voor de wettelijke regeling van uitzonderlijke gevallen van dringende en onvoorspelbare noodzaak).

Regelgevend presidentieel besluit (*kanonistikó proedrikó diátagma*) (waarin de rechtsregels worden vastgesteld en dat door de president van de Republiek wordt uitgevaardigd na een bijzondere of algemene wettelijke machtiging).

Regelgevende bestuurshandelingen (*kanonistikés práxeis tis dioíkisis*) (uitgegeven door bestuursorganen; onpersoonlijke wettelijke regelgeving met de kracht van formeel recht).

Oprichtingsverdragen van de EU (op basis van de Verdragen kunnen de EU-instellingen wetgevingshandelingen aannemen die vervolgens door de lidstaten worden uitgevoerd).

Verordeningen (bindende wetgevingshandelingen, met onmiddellijke en verplichte uitvoering in alle EU-landen).

Richtlijnen (wetgevingshandelingen waarin een doel wordt vastgelegd dat door alle EU-landen moet worden bereikt. Elk land moet echter zijn eigen wetgeving aannemen om deze doelstellingen te bereiken en de richtlijn in nationaal recht om te zetten).

Internationale verdragen (overeenkomsten tussen twee of meer partijen die onder een ander rechtssysteem vallen, over een specifiek samenwerkingsonderwerp).

Status van het gewoonterecht en van de jurisprudentie

Het gewoonterecht komt voort uit een constant terugkerende praktijk vanuit een gevoel van wettelijke verplichting (*opinio juris*) in zaken met betrekking tot gebieden die binnen het toepassingsgebied van de materiële grondwet vallen. Het gewoonterecht is een ongeschreven rechtsbron.

Jurisprudentie is het geheel van beslissingen die door een rechtbank worden genomen, waarbij wetten worden geïnterpreteerd en toegepast op grond van rechterlijke uitspraken. Jurisprudentie kan als een indirecte rechtsbron worden beschouwd.

Regelgeving van lokale besturen

Het beheer van lokale aangelegenheden valt onder de verantwoordelijkheid van het eerste en tweede niveau van het lokale bestuur. Voor het beheer van lokale aangelegenheden is er sprake van een vermoeden van bevoegdheid ten gunste van de lokale en regionale overheden. De lokale en regionale overheden beschikken over administratieve en financiële autonomie. De staat neemt de wetgevende, regelgevende en budgettaire maatregelen die nodig zijn om de financiële autonomie en de middelen te waarborgen die de lokale en regionale overheden nodig hebben om hun opdracht na te streven en hun verantwoordelijkheden uit te oefenen, terwijl de transparantie in het beheer van deze middelen wordt gewaarborgd. Een wet regelt de betaling en toewijzing aan de lokale en regionale overheden van belastingen en heffingen die ten gunste van hen worden vastgesteld en door de staat worden geïnd.

Internationale rechtsbronnen en EU-recht

Oprichtingsverdragen van de EU (op basis van de Verdragen kunnen de EU-instellingen wetgevingshandelingen aannemen die vervolgens door de lidstaten worden uitgevoerd).

Verordeningen (bindende wetgevingshandelingen, met onmiddellijke en verplichte uitvoering in alle EU-landen).

Richtlijnen (wetgevingshandelingen waarin een doel wordt vastgelegd dat door alle EU-landen moet worden bereikt. Elk land moet echter zijn eigen wetgeving aannemen om deze doelstellingen te bereiken en de richtlijn in nationaal recht om te zetten).

Internationale verdragen (overeenkomsten tussen twee of meer partijen die onder een ander rechtssysteem vallen, over een specifiek samenwerkingsonderwerp).

Belangrijkste handelingen/wetgeving

Burgerlijk recht

Burgerlijk wetboek (*Astikós Kódikas*)

Wetboek van burgerlijke rechtsvordering (*Kódikas Politikís Dikonomías*)

Handelsrecht

Wet 4738/2020 "Schuldenregeling en tweedekansvoorziening bij faillissement, insolventie enz.", waarbij de faillissementswet werd ingetrokken

Wet 2121/1993: auteursrecht, naburige rechten enz.

Wetten betreffende de vorm en de werking van vennootschappen

Bestuursrecht

Grondwet

Wetboek van bestuursrecht (*Kódikas Politikís Dikonomías*)

Wetboek bestuursprocesrecht (*Kódikas Politikís Dikonomías*)

Strafrecht

Wetboek van strafrecht (*Poinikós Kódikas*)

Wetboek van strafvordering (*Kódikas Politikís Dikonomías*)

Hiërarchie van rechtsinstrumenten

De hiërarchie van rechtsinstrumenten is als volgt: de grondwet, het recht van de Europese Unie, internationale verdragen, wetten en besluiten, door de regering uitgevaardigde verordeningen en door ministers uitgevaardigde verordeningen. Naast de algemeen toepasselijke rechtshandelingen worden ook individuele rechtshandelingen uitgevaardigd op basis van specifieke wetten. Wat de normatieve hiërarchie betreft, bevinden deze zich onder wetten en verordeningen. Rechtsinstrumenten mogen nooit in tegenspraak zijn met de rechtsinstrumenten van een hoger niveau.

Wetgevingsproces

Wetgevingsinitiatief

Het wetsontwerp dat door de speciale commissie voor wetsontwerpen is opgesteld, wordt naar de centrale commissie voor wetsontwerpen van het secretariaat-generaal van de regering gestuurd voor onderzoek, met name vanuit het oogpunt van systematische redactie van juridische teksten, waarbij ook aandacht wordt besteed aan andere punten (grondwettelijke rechtmatigheid, verenigbaarheid met internationaal recht).

Goedkeuring van de wet

Het wetsontwerp wordt aan het parlement voorgelegd, samen met een toelichting waarin de redenering en doelstellingen van de voorgestelde bepalingen worden uiteengezet. Wanneer de desbetreffende bepalingen aanleiding geven tot uitgaven uit hoofde van de staatsbegroting, moet een speciaal verslag over de uitgaven worden opgesteld en moet een bijbehorend verslag over de uitgaven worden opgesteld door het Nationaal Bureau voor de algemene boekhouding (*Genikó Logistírio tou Krátous*). Het wetsontwerp moet ook vergezeld gaan van een effectbeoordelingsverslag en een verslag over de openbare raadpleging die aan de indiening van het wetsontwerp voorafging, behalve in uitzonderlijke omstandigheden.

De voorzitter van het parlement legt het wetsontwerp ter discussie voor in de plenaire vergadering, de recesafdelingen van het parlement of de vaste parlementaire commissies. De president van de Republiek stelt op voorstel van de bevoegde ministers besluiten vast voor de handhaving van wetten. Op grond van bijzondere wettelijke bepalingen zijn de bestuursorganen gemachtigd regelgevingshandelingen uit te vaardigen over meer specifieke aangelegenheden of aangelegenheden van plaatselijk belang of van technische/gedetailleerde aard.

Nadat alle bevoegde ministers een wet hebben ondertekend, stelt de president van de Republiek de wet binnen één maand na de aanneming ervan door het parlement vast en maakt hij deze bekend.

Het initiatief tot wijziging van de wet ligt bij de bevoegde minister. Een wet is geldig zolang deze niet door een nieuwe wet wordt ingetrokken.

Afkondiging, bekendmaking en inwerkingtreding

In de wet staat wanneer deze in werking zal treden. Anders zal de wet, overeenkomstig artikel 103 van de wet tot invoering van het burgerlijk wetboek, tien dagen na publicatie in de Staatscourant in werking treden.

In beginsel is een wet tot bekrachtiging van een verdrag geldig vanaf de datum van bekendmaking ervan in de Staatscourant en wordt het verdrag rechtsgeldig vanaf de in het verdrag vermelde datum.

Alle wetten die sinds 22 oktober 1993 zijn aangenomen, zijn te vinden op de website van het [Griekse parlement](#). Bovendien kunt u op de website van de [Staatsdrukkerij](#) via de “zoek”-functie de jaarlijkse lijsten vinden van wetten en presidentiële besluiten die sinds 1890 zijn aangenomen, hun onderwerp en de gegevens van de Staatscourant waarin ze zijn gepubliceerd.

Mogelijkheden om conflicten tussen verschillende rechtsbronnen op te lossen

Op grond van artikel 28 van de grondwet vormen internationale verdragen vanaf het moment van ratificatie bij wet een integraal onderdeel van het nationale Griekse recht en hebben zij voorrang op alle andere wettelijke

bepalingen, op voorwaarde dat zij een latere wet vormen, met uitzondering van de bepalingen van de grondwet. Verordeningen van de Europese Unie zijn bindend en universeel en rechtstreeks toepasbaar in alle lidstaten. Richtlijnen worden omgezet door middel van wetten, presidentiële besluiten of ministeriële besluiten.

Juridische databanken (met bijbehorende links)

Kan de databank gratis worden geraadpleegd?

De Staatsdrukkerij houdt een volledige [juridische databank](#) bij.

Het gebruik is kosteloos (artikel 7 van wet 3861/2010, Staatscourant, serie I, nr. 112 van 13 juli 2010).

Intracom en Hol houden een [volledige juridische databank](#) bij, "NOMOS".

Aan het gebruik zijn kosten verbonden.

Website van de [juridische dienst van de staat](#) (*Nomikó Symvoúlio tou Krátous*)

Het gebruik is kosteloos.

In welke taal is de databank beschikbaar?

De inhoud is alleen beschikbaar in het Grieks.

Wat zijn de beschikbare zoekcriteria?

Staatsdrukkerij:

- Serie
- Jaar van publicatie
- Nummer van afgifte

Juridische databank NOMOS:

- Griekse wetgeving op basis van NUMMER en JAAR (of alle wetgeving voor het jaar)
- Griekse wetgeving op basis van serie- en uitgiftenummer van de Staatscourant
- LIJST MET CODES, grondwet en andere institutionele wetgeving
- Zoek op WOORDEN in de ZOEKMACHINE

Juridische dienst van de staat:

- Nummer van het beroep of het advies
- Bepaling
- Aanvrager
- Datum of jaar
- Trefwoorden

Laatste update: 16/10/2024

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken lidstaten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. De Europese Commissie aanvaardt geen verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid met betrekking tot informatie of gegevens in dit document. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.